

вѣты-ты въ 1846 пріиманіе-то до 1. Англар. 1849 на един лѣствицѣ что сѧ тѣка долу упомянува, за да прѣстане тогдака всіко мытарство върху пшеничны-ты плодовѣ, и да сѧ плаща само една малка платка за прѣтегленіе-то. Спорадз тѣжк лѣствицѣ Пилэвж, кога-то единъ куартеръ пшеницѣ има цѣнъ шелины 53 и погорѣ, мытарство то за ввозъ ѿѣ вѣде шелины 4, а спорадз прѣдній законъ было шел. 16. Кога-то шел. 53—52 мытарство-то 5. шел. Кога-то шел. 52—51 мытарство-то 6 и проч. Я кога-то 48 и по-долу мытарство-то шел. 10. а спорадз прѣдній законъ плащали сѧ 20 шел. Кога-то цѣна-та за единъ куартеръ была шел. 51 и по-долу. Англійскы-ти Собѣтни прїали тѣкъ системѣ и үннчтожили прѣдній запрѣтительный законъ върху пшеницѣ-тѣ Траговѣж (corn-Law), кой-то спорадз израженіе-то Оконелово мазалж колела-та на багаты-ты изъ гльзы-ты на сиромасы-ты. При това като насталъ гладз прѣдложилъ Розелъ и прїаюся үннчтоженіе-то и на тѣкъ үмѣреніе лѣствицѣ, и Англія отворила себѣодны пристанища-та си за чужды-ты жита до 1-й Марта 1848.

Англія и кога-то рожка-та въ изобилии пакъ има потребъ отъ чужды жита до 600,000 и по-вече куартеры. Освѣтъ това Испанія и Портогалія чисто пріеѓгнуватъ къмъ Англійскы-ты піаціи за да си куплять жито.

Най-значенініи сношеніа за жито има Англія изъ Балтійско-то моря чреѣзъ Данчикъ.

Мѣстнин-ти Англійскы жита, вънстицѣ въ области-ты Щекъ и Кентъ сѧ най-добро и най-прѣво качество, а цѣна-та имѣе, по-вече отъ 10. шелины по-горѣ отъ цѣнѣ-тѣ за Руки-ты жита.

Мѣрка за жито въ Англії є куартеръ (quarler) равенъ изъ 200 Французскы лнтры. Тажчина-та на жито-то опредѣлена сѧ Бушелъ (Bushel) по толкова лнтры. Бушелъ-тѣ є равенъ изъ лнтры французскы 26 25/100.